

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 39

Utgitt 3 juli.

1916

LOV

om kommission, handelsagentur og handelsreisende.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni 1916 saalydende:

1ste kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 1. Bestemmelserne i denne lov kommer til anvendelse, naar ikke andet følger av avtale eller av handelsbruk eller anden sedvane, jfr. dog § 45.

§ 2. Ved handlende forstaaes i denne lov enhver, som gaar ind under § 4 i loven om kjøp av 24 mai 1907, eller som er handelsagent.

§ 3. Naar nogen, som efter denne lov skal »gi meddelelse«, har indlevert meddelelsen til befordring med telegraf eller post eller avsendt den paa anden forsvarlig maate, gaar det ikke ut over ham, om meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

2det kapitel.

Om kommission.

Indledende bestemmelser.

§ 4. Ved kommissionær forstaaes i denne lov den, som har i opdrag at sælge eller kjøpe varer, værdipapirer, det løsrøre for en andens regning, men i eget navn. Den, hvis regning salget eller kjøpet skal ske, kaldes kommittent (opdraggiver).

30 juni.
Nr. 1.

30 juni. Er kommissionæren handlende, og gaar opdraget ut paa salg
 Nr. 1. eller kjøp, som falder indenfor hans bedrift, kaldes han handelskommissionær og forholdet handelskommission.

§ 5. Faar den, som erhvervsmæssig driver virksomhet som handelskommissionær, anmodning fra nogen, som han staar i forretningsforbindelse med, om at besørge salg eller kjøp, som falder indenfor denne hans virksomhet, skal han uten ugrundet ophold gi meddelelse, hvis han ikke vil paata sig opdraget. Ellers ansees han for at ha paatat sig det.

§ 6. Hvis den, som har faat gods sendt for at sælge det i kommission, ikke vil utføre opdraget, men allikevel tar sig av godset, har han panteret i det efter reglerne i §§ 31, 33 og 34 for det, som han i den anledning har krav paa.

Om kommissionærens pligter.

§ 7. Kommissionæren skal vareta kommittentens tarv. Han skal følge kommittentens forskrifter, saa langt det er mulig, underrette ham om forhold, som er av betydning for opdraget, særlig om avtaler, han har sluttet, og gi ham oppgjør. Handelskommissionæren pligter dog ikke at opgi til kommittenten, hvem han har sluttet avtale med, hvis ikke andet følger av §§ 57 og 58.

§ 8. Kræver forholdene, at kommissionæren fraviker kommittentens forskrifter, skal han uten ophold underrette kommittenten om det og be om hans bestemmelse. Kan han ikke vente paa denne, skal han handle som forholdene kræver.

Dette gjelder ogsaa, hvis kommittenten har foreskrevet, at kommissionæren ikke maa sælge billigere eller kjøpe dyrere end til en opgit pris (prisgrænse, limitum). Anførsel av en pris for varen i kommittentens nota til salgskommissionæren ansees ikke som fastsettelse av prisgrænse.

§ 9. Er prisgrænse sat, maa kommissionæren allikevel søke at opnaa en fordelagtigere pris, hvis forholdene paa den tid, avtalen sluttes, gjør det mulig.

§ 10. Kommissionæren pligter at ta vare paa gods, som kommittenten sender ham til salg, eller som han kjøper for kommittentens regning. Hvis ikke andet følger av forholdene, skal han holde godset adskilt fra andet gods.

Handelskommissionæren pligter at holde godset brandforsikret, hvis det ikke efter godsets art eller forholdene forøvrig er unødvendig at forsikre det.

§ 11. Er gods sendt en handelskommissionær til salg, pligter han at undersøke det i den utstrækning, som ordentlig forretningsskik i handelskommissionen kræver.

§ 12. Viser der sig ved mottagelsen eller senere mangler ved gods, som er sendt en kommissionær til salg, skal han

underrette kommittenten om det. Gir han ikke underretning 30 juni.
uten ugrundet ophold, efterat han har opdaget eller burde ha Nr. 1.
opdaget manglen, pligter han at erstatte den skade, som derved er voldt, efter regelen i § 17.

§ 13. Kommissionæren skal godskrive kommittenten alt det, han har opnaadd ved avtalen med tredjemand.

§ 14. Staar kommissionæren ifølge aftale, handelsbruk eller anden sedvane del credere, hefter han overfor kommittenten som selvskyldner for opfyldelsen av aftale, som han for dennes regning indgaar med tredjemand.

Selv om handelskommissionæren ikke staar del credere, kan kommittenten kræve, at han opfylder avtalen, naar han ikke i sin underretning til kommittenten om opdragets utførelse har opgit, hvem han har sluttet avtalen med.

§ 15. Har kommissionæren sluttet aftale for kommittentens regning, og har han ved avslutningen eller senere forsømt sine pligter, kan kommittenten avvise avtalen, hvis hans tarv er væsentlig tilsidesat, eller kommissionæren har handlet svigagtig.

Kan kommittenten, naar han saaledes avviser avtalen, paa grund av bestemmelsen i § 54 ikke faa tilbake gods, som kommissionæren har solgt, skal denne isteden betale dets værdi.

§ 16. Har kommissionæren forsømt sine pligter ved at kjøpe over eller sælge under en fastsat prisgrænse eller forøvrig til en pris, som er ufordelagtigere, end forholdene burde ha medført, kan han avverge, at avtalen av den grund avvises, ved, at han uten ugrundet ophold betaler eller stiller betryggende sikkerhet for prisforskjellen. Dette gjælder dog ikke, hvis kommittenten ved kommissionærens forhold har lidt væsentlig skade eller ulempe, som ikke dækkes av prisforskjellen, eller hvis kommissionæren har handlet svigagtig.

§ 17. Forsømmer kommissionæren sine pligter mot kommittenten, skal han erstatte den skade, som derved voldes denne.

§ 18. Har kommissionæren forsømt sine pligter ved at sælge under eller kjøpe over en fastsat prisgrænse, og blir avtalen ikke avvist, skal erstatningen utgjøre forskjellen mellem den avtalte pris og den fastsatte prisgrænse, hvis ikke bevis for større skade er ført. Krævet forholdene, at kommissionæren fravek prisgrænsen, men er fravikelsen ved hans forsømmelse bli større end paakrævet, skal erstatningen utgjøre mindst forskjellen mellem den pris, han har opnaadd, og den, han burde ha opnaadd.

§ 19. Har salgskommissionæren forsømt sine pligter ved uberegtiget at gi kredit eller anden henstand med kjøpesummens betaling, og blir avtalen ikke avvist, pligter han at betale kjøpe-

30 juni. summen til den tid, kommittenten kunde ha fordret den, hvis Nr. 1. henstanden ikke var git.

Godtgjør kommissionæren, at godset vilde blit solgt til lavere pris, hvis han ikke hadde git kredit eller anden henstand, pligter han ikke at betale mer end denne pris.

§ 20. Finder kommittenten, at kommissionæren har forsmømt sine pligter, og vil han derpaa støtte nogen ret efter § 15, § 17 eller § 19, skal han gi kommissionæren meddelelse om, at han vil paaberope sig forsømmelsen. Han skal gi meddelelsen uten ugrundet ophold, efterat han har faat underretning fra kommissionæren om, hvorledes denne har forholdt sig. Gjør han ikke det, kan han ikke paaberope sig forsømmelsen. Indeholder meddelelsen ikke, at kommittenten vil avvise en avtale, som er sluttet for hans regning, kan han ikke senere gjøre dette.

§ 21. I handelskommission har kommittenten, hvis han er handlende, og kjøpet er skedd for hans bedrift, samme undersøkelsespligt som kjøperen efter loven om kjøp § 51.

§ 22. Viser det sig, at gods, som er kjøpt for kommittentens regning, lider av en mangel, og vil kommittenten paaberope sig denne, skal han uten ugrundet ophold gi kommissionæren meddelelse om det.

Gjør han ikke det, uagtet han har opdaget eller burde ha opdaget manglen, kan han senere alene gjøre den gjældende overfor kommissionæren i den utstrækning, denne kan faa godtgjørelse for den hos sælgeren, fragtføreren eller andre.

§ 23. Er gods, som er kjøpt for kommittentens regning, levert for sent, og vil kommittenten paaberope sig dette, skal han gi kommissionæren meddelelse om det uten ugrundet ophold, efterat godset er kommet frem til ham, eller det av underretning fra kommissionæren eller sælgeren har vist sig, at leveringen er skedd for sent. Gjør han ikke det, faar § 22, andet led, tilsvarende anvendelse.

§ 24. Reglerne i §§ 20, 22 og 23 faar ikke anvendelse, hvis kommissionæren har handlet svigagtig, eller hvis han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhet, og denne medfører stor skade for kommittenten.

§ 25. Har kommittenten ikke inden et aar, efterat han mottok gods, som er kjøpt for hans regning, git kommissionæren meddelelse om, at han vil paaberope sig en mangel, kan han ikke senere gjøre den gjældende i større utstrækning end i § 22, andet led, sagt. Dette gjælder dog ikke, hvis kommissionæren har paatat sig at indestaa for godset i længere tid eller har handlet svigagtig.

§ 26. Avviser kommittenten gods, som kommissionæren har kjøpt for hans regning, faar de bestemmelser, som loven om

kjøp §§ 55—58 gir om kjøperens pligter og rettigheter, til- 30 juni.
svarende anvendelse paa kommittenten. Nr. 1.

Om kommissionærens rettigheter.

§ 27. Handelskommissionæren har krav paa provision av de avtaler, han slutter for kommittentens regning.

Blir tredjemands forpligtelse efter avtalen ikke opfyldt, har kommissionæren kun krav paa provision, hvis den manglende opfyldelse skyldes kommittenten eller en hændelse, som denne ikke kunde paaberopt sig overfor tredjemand, om han selv hadde sluttet avtalen.

§ 28. Det, som er bestemt i § 27, andet led, gjælder ogsaa, om tredjemand delvis opfylder sin forpligtelse. Hvis den provision, som kommissionæren vilde hat krav paa, om forpligtelsen var helt opfyldt, overstiger det, som mangler i fuld opfyldelse eller kjøpesummen for det manglende, har han dog ret til det overskytende.

Skal levering ske efterhaanden, og betaling erlægges særskilt for hver levering, kan kommissionæren i ethvert tilfælde forlange provision av de leveringer, som er gaat i orden.

§ 29. Kommissionæren har krav paa særskilt godtgjørelse for utlæg til porto, telegrammer, telefonsamtaler, forsikringspræmier og for andre berettigede utgifter, hvis de ikke skal dækkes ved provision eller paa anden maate. Han kan beregne godtgjørelse for lagerrum eller andet oplagssted og for transport og arbeide av lignende art, selv om han ikke har hat nogen særskilt utgift til det.

§ 30. Har kommissionæren selv maattet opfylde avtalen overfor tredjemand, kan han kræve dækning hos kommittenten.

Forskud, som indkjøpskommissionæren uten kommittentens tilladelse har betalt til sælgeren, pligter kommittenten kun at dække i den utstrækning, tredjemands forpligtelse efter avtalen blir opfyldt.

§ 31. En salgskommissionær, som har git kommittenten forskud paa kjøpesummen, eller som forøvrig i anledning av opdraget har noget krav paa kommittenten, har panteret for sit krav i det gods, som er sendt ham til salg, naar han selv eller nogen paa hans vegne er i besiddelse av godset eller av konnossement eller fragtbrev av saadan art, at avsenderen ikke uten at forevise det kan raade over godset.

§ 32. I handelskommission har salgskommissionæren pante- ret efter § 31 ogsaa for krav, som skriver sig fra andet kommissionsopdrag fra kommittenten, naar denne er handlende, og opdraget falder indenfor hans bedrift.

30 juni.
Nr. 1.

§ 33. I kraft av sin panteret efter §§ 31 og 32 kan salgskommissionæren, forsaavidt hans sikkerhet ellers vilde utsættes for fare, holde godset tilbake, naar kommittenten forlanger det utlevert, og forøvrig undlate at følge hans forskrifter. Dog kan kommissionæren ikke selge godset mot kommittentens vilje, undtagen i de tilfælde, som nævnes i neste paragraf.

§ 34. Naar den fordring, godset hefter for, er forfalt, kan kommissionæren selge det til dækning av fordringen. Er godset utsat for hurtig fordærvelse, eller vil det medføre uforholdsmæssig store omkostninger at bevare det, kan kommissionæren selge det, selv om fordringen ikke er forfalt, forsaavidt hans sikkerhet ellers vilde utsættes for fare. Kommissionæren har samme ret til provision av salget, som han ellers vilde hat.

Før salg finder sted, skal kommissionæren saavidt mulig gi kommittenten betimelig varsel. Foregaar salget ved en forsvarlig kundgjort og avholdt auktion, kan kommittenten ikke gjøre indsigelse mod den pris, som er opnaadd.

§ 35. Har salgskommissionæren solgt godset i henhold til oppdraget, kan han ved salg eller paa anden maate forføie over fordringen mot kjøperen, saa langt det er nødvendig til dækning av forfaldne fordringer paa kommittenten, for hvilke han vilde hat panteret i godset, om det var blit hos ham. Før kommissionæren forføier over fordringen, skal han saavidt mulig gi kommittenten betimelig varsel.

§ 36. Det, som er bestemt i §§ 31—35 om salgskommissionæren, faar tilsvarende anvendelse paa indkjøpskommissionæren i forhold til indkjøpt gods og fordring, som ved kjøpet er erhvervet mot sælgeren. Dog har en indkjøpskommissionær ikke krav paa provision, om han sælger godset efter § 34.

§ 37. Har indkjøpskommissionæren sendt godset til kommittenten, og aapnes der konkurs- eller akkordforhandling i dennes bo, kan kommissionæren hindre, at godset blir overgit til boet eller kræve det tilbake fra boet efter reglerne i loven om kjøp §§ 39 og 41, sjøfartsloven § 166 og konkursloven § 40. Likeledes kan han hindre, at godset blir overgit til kommittenten, naar dennes formuesforhold viser sig at være saadanne, at det maa antages, at han vil være ute av stand til ved forfaldstid at betale en fordring, for hvilken kommissionæren vilde hat panteret i godset, om det var blit hos ham. Har kommissionæren gjort bruk av denne ret, kan han gjøre sin panteret i godset gjældende efter §§ 33 og 34.

Disse regler faar tilsvarende anvendelse paa salgskommissionæren, naar han har sendt tilbake gods, som han har hat til salg for kommittenten.

§ 38. Skyldes det forsinkelse fra kommittentens side, at

gods, som er kjøpt for hans regning, ikke er overgit i hans besiddelse, har kommissionæren ret til at sælge det for kommittentens regning, hvis han ikke uten væsentlig omkostning eller ulempe kan vedbli at sørge for det, eller kommittenten ikke raader over det inden rimelig tid, efterat han er blit opfordret til det. Før salg finder sted, skal kommissionæren saavidt mulig gi kommittenten betimelig varsel. Foregaar salget ved en forsvarlig kundgjort og avholdt auktion, kan kommittenten ikke gjøre innsigelse mot den pris, som er opnaadd. Kommissionæren kan ikke beregne provision av salget.

Kan salg ikke finde sted, eller er det aapenbart, at de med et salg forbundne omkostninger ikke vil kunne dækkes av salgssummen, er kommissionæren berettiget til at skaffe godset bort.

Disse regler faar tilsvarende anvendelse paa salgskommissionæren, naar han ikke lenger pligter at beholde gods, som han har til salg. Sælger han godset, har han dog samme ret til provision, som han ellers vilde hat.

§ 39. Har kommissionæren ifølge opdraget mottat prøver, mønstre eller andet, som tilhører kommittenten og ikke er bestemt til salg, kan han, forsaavidt hans sikkerhet ellers vil utsættes for fare, holde det tilbake, indtil kommittenten betaler det, som kommissionæren har at kræve i anledning av opdraget, eller stiller anden betryggende sikkerhet for kravet.

Om kommissionærens selvindtræde.

§ 40. Kommissionæren kan kun, naar avtale, handelsbruk eller anden sedvane gir ham ret til det, utføre opdraget ved at træde ind som kjøper eller sælger for egen regning.

§ 41. Selvindtræde sker ved, at kommissionæren i sin underretning til kommittenten om, at opdraget er utført, uttrykkelig erklærer, at han selv er kjøper eller sælger.

Vil kommittenten gjøre gjældende, at kommissionæren efter § 40 ikke hadde ret til selvindtræde, skal han gi kommissionæren meddelelse om det uten ugrundet ophold, efterat han har mottat erklæring fra kommissionæren om, at denne selv træder ind. Ellers kan han ikke av den nævnte grund avvise selvindtrædet.

§ 42. Træder kommissionæren selv ind, skal han vareta kommittentens tarv med samme omsorg, som om han hadde utført opdraget gjennom avtale med tredjemand.

Om prisen gjælder særlig, at den ikke i noget tilfælde maa være ufordelagtigere for kommittenten end den, som var gjængs

30 juni. paa det tidspunkt, da kommissionæren avgav erklæring om selvindtrædet. Har salgskommissionæren paa et tidligere tidspunkt raadet over godset for egen regning, maa opgjør ikke ske til lavere pris end den, som da var gjængs. Har indkjøpskommissionæren, efterat han fik anmodning om at paata sig opdraget, men før han avgav erklæring om selvindtrædet, kjøpt saadant gods, som opdraget gjælder, kan kommittenten kræve opgjør efter den pris, kommissionæren har betalt for godset; dette gjælder dog ikke, hvis kommissionæren godtgjør, at godset ikke er kjøpt i anledning av opdraget. Forsømmer kommissionæren de pligter, som saaledes paahviler ham med hensyn til prisberegningen, faar bestemmelserne i §§ 15—17, 20 og 24 tilsvarende anvendelse.

§ 43. Naar selvindtræde har fundet sted, har salgskommissionæren en kjøpers og indkjøpskommissionæren en sælgers rettheter og pligter mot kommittenten.

Træder kommissionæren selv ind, har han samme ret til provision, som han vilde hat, hvis han hadde utført opdraget ved at slutte avtale med tredjemand. Desuten kan han kræve godtgjørelse efter § 29 for sine utgifter som kommissionær.

§ 44. Har kommissionæren i strid med det virkelige forhold og mot bedre vidende opgit til kommittenten, at opdraget er utført, kan denne betrakte hans opgivende som erklæring om om selvindtræde og kræve opgjør efter reglerne i § 42.

§ 45. Bestemmelserne i §§ 41, 42 og 44 kan ikke til skade for kommittenten fravikes gjennom avtale, handelsbruk eller anden sedvane. I andre tilfælde end de, som er nævnt i § 44, kan dog bestemmelserne i § 42 fravikes, hvis kommittenten er handlende, og opdraget gaar ut paa salg eller kjøp for hans bedrift.

Om kommissionsforholdets ophør.

§ 46. Kommittenten kan naarsomhelst kalde tilbake det opdrag, han har git kommissionæren; likeledes kan kommissionæren naarsomhelst frasi sig opdraget. Jfr. dog det, som er bestemt i §§ 50 og 51 om erstatningspligt.

§ 47. Kommer kommittenten eller kommissionæren under konkurs, falder opdraget bort. Det samme gjælder, hvis der aapnes akkordforhandling i kommissionærens bo.

§ 48. Er opdraget ophørt i henhold til §§ 46 og 47, pligter kommissionæren allikevel, saavidt det kan ske uten væsentlig omkostning eller ulempe for ham, at foreta det, som er

nødvendig for at verge kommittenten mot tap, indtil denne selv 30 juni. kan vareta sit tarv. Nr. 1.

§ 49. Er opdraget ophørt, kan kommissionæren allikevel gjøre gjældende de rettigheter, som han har efter §§ 31—39.

§ 50. Naar opdraget gjælder for et bestemt tidsrum eller en bestemt forretning, som kommissionæren maa ansees at ha krav paa at føre til avslutning, eller opsigelsesfrist er eller maa ansees for at være avtalt, pligter kommittenten at betale erstatning til kommissionæren, hvis han kalder opdraget tilbake før tiden. Kommissionæren har dog ikke ret til erstatning, hvis kommittenten hadde gyldig grund til at kalde opdraget tilbake, fordi kommissionæren hadde undlatt at opfylde sine pligter, eller der forelaa andre særlige forhold.

I de tilfælde, som omhandles i første punktum, har kommissionæren likeledes krav paa erstatning, hvis han frasiger sig opdraget før tiden, og kommittentens pligtforsømmelse har git ham gyldig grund til det.

§ 51. Naar kommissionæren har eller maa ansees at ha paatat sig opdraget for et bestemt tidsrum eller at føre en bestemt forretning til avslutning, eller opsigelsesfrist er eller maa ansees for at være avtalt, pligter han at betale erstatning til kommittenten, hvis han frasiger sig opdraget før tiden. Kommittenten har dog ikke ret til erstatning, hvis kommissionæren hadde gyldig grund til at frasi sig opdraget, fordi kommittenten hadde undlatt at opfylde sine pligter, eller der forelaa andre særlige forhold.

I de tilfælde, som omhandles i første punktum, har kommittenten likeledes krav paa erstatning, hvis han kalder opdraget tilbake før tiden, og kommissionærens pligtforsømmelse har git ham gyldig grund til det.

§ 52. Frasiger kommissionæren sig opdraget uten at ha gyldig grund til det i forhold, som kan tilregnes kommittenten eller er at henføre til denne, taper han retten til godtgjørelse for utgifter, forsaavidt disse som følge av opdragets ophør blir unyttige for kommittenten.

Det samme gjælder, naar kommittenten kalder opdraget tilbake og har gyldig grund til det i forhold, som kan tilregnes kommissionæren eller kan henføres til denne; likesaa, naar opdraget falder bort ved, at der aapnes konkurs eller akkordforhandling i kommissionærens bo.

Om forholdet til tredjemand.

§ 53. Gods, som er overgit kommissionæren til salg, vedblir at være kommittentens eiendom, indtil eiendomsretten er

30 juni. gaat over til tredjemand, eller til kommissionæren, hvis denne Nr. 1. selv træder ind som kjøper.

Gods, som indkjøpskommissionæren erhverver for kommittentens regning, er dennes eiendom.

§ 54. Har salgskommissionæren faat godset i sin besiddelse, og forsømmer han sine pligter ved at sælge det til lavere pris, end forholdene burde ha medført, eller forøvrig i strid med kommittentens tarv, faar kjøperen allikevel ret til godset, hvis han, da avtalen blev sluttet, hverken visste eller burde vite, at kommissionæren ved den væsentlig tilsidesatte kommittentens tarv eller handlet svigagtig mot denne.

Forføier salgskommissionæren, mens han har godset i sin besiddelse, uberettiget over det paa anden maate end ved salg, er forføiningen allikevel bindende overfor tredjemand, hvis denne var i god tro ved erhvervelsen. Det samme gjælder, hvis indkjøpskommissionæren uberettiget forføier over gods, som han har kjøpt for kommittentens regning og har i sin besiddelse.

§ 55. Har kommissionæren godset i sin besiddelse, og forføier han uberettiget over det ved salg eller paa anden maate, efterat hans opdrag er ophørt, er forføiningen allikevel bindende overfor tredjemand, hvis denne ved erhvervelsen hverken visste eller burde vite, at opdraget var ophørt, og at forføiningen som følge derav var uberettiget. Er opdraget ophørt i henhold til bestemmelsen i § 47, kan tredjemand ikke paaberope sig, at han ikke visste om konkursen eller akkordforhandlingen.

§ 56. Ved aftale, som kommissionæren slutter for kommittentens regning, men i eget navn, faar tredjemand fordring kun paa kommissionæren og ikke paa kommittenten.

Tredjemand kan ikke grunde nogen ret overfor kommissionæren paa, at denne har krav paa at faa eller har faat gods eller penger av kommittenten til opfyldelse av avtalen. Dette gjælder ogsaa, om der aapnes konkurs eller akkordforhandling i kommissionærens bo.

§ 57. Utenfor handelskommission har kommittenten, under de i § 58 nævnte vilkaar, ret til naarsomhelst at gjøre gjældende den fordring, som ved avtalen er erhvervet paa tredjemand.

I handelskommission har kommittenten, under de samme vilkaar, ret til at gjøre fordringen gjældende, naar tredjemands forpligtelse efter avtalen ikke i rette tid blir opfyldt, eller naar kommissionæren ikke har opfyldt sin pligt til at gi oppgjør eller har handlet svigagtig mot ham, eller naar der er aapnet konkurs eller akkordforhandling i kommissionærens bo.

§ 58. Vil kommittenten gjøre fordringen mot tredjemand gjældende, maa han erklære dette til kommissionæren, eller i tilfælde hans konkursbo. Han maa ogsaa dække eller stille

betryggende sikkerhet for kommissionærens krav paa ham, hvis de er av den art, at kommissionæren, naar de er forfalt, kan forføie over fordringen paa tredjemand efter § 35 eller § 36. 30 juni. Nr. 1.

Opfylder kommissionæren eller hans bo tredjemands forpligtelse, kan kommittenten ikke gjøre fordringen gjældende.

§ 59. Naar kommittenten efter §§ 57 og 58 har ret til at gjøre fordringen gjældende, kan han fordre skriftlig erkjendelse for dette fra kommissionæren eller dennes konkursbo.

Gjør kommittenten fordringen gjældende, uten at ha slik erkjendelse, pligter han paa forlangende av tredjemand at stille betryggende sikkerhet for det, som denne kan komme til at utrede til kommissionæren efter § 63.

§ 60. Naar kommittenten ikke efter §§ 57 og 58 har retten til at gjøre fordringen gjældende, har kommissionæren denne ret. Dette gjælder ogsaa, efterat opdraget er ophørt, dog saaledes, at i tilfælde av kommissionærens konkurs boet træder i hans sted.

Erlægges betaling til konkursboet, pligter dette at avgi det, som det har mottatt, til kommittenten.

§ 61. I fordringen paa tredjemand kan der ikke tages utlæg for kommissionærens gjæld, medmindre denne overfor kommittenten har opfylt tredjemands forpligtelse eller efter § 35 eller § 36 kan raade over fordringen.

§ 62. Har tredjemand opfylt avtalen overfor kommissionæren, pligter han allikevel at opfylde den overfor kommittenten, hvis han ved opfyldelsen visste eller burde vite, at det var kommittenten, som hadde retten til at gjøre fordringen gjældende mot ham.

§ 63. Har tredjemand opfylt avtalen overfor kommittenten, uagtet det ikke var denne, som hadde retten til at gjøre fordringen gjældende mot ham, blir han alene fri for at opfylde avtalen overfor kommissionæren i den utstrækning, han kan godtgjøre, at kommissionæren ikke har lidt skade ved, at opfyldelse er skedd til kommittenten istedenfor til ham.

§ 64. Naar salgskommissionæren gjør bruk av sin ret til at gjøre fordringen paa betaling for solgt gods gjældende mot tredjemand, kan denne bringe i motregning ogsaa de krav paa kommissionæren, som han har erhvervet paa en tid, da han visste, at kommissionæren hadde solgt for en andens regning. Krav, som tredjemand har paa kommittenten, kan han kun bringe i motregning i den utstrækning, han kan godtgjøre, at kommissionæren ikke derved lider nogen skade.

Gjør kommittenten fordringen gjældende, kan tredjemand bringe i motregning ogsaa krav paa kommissionæren, som han har erhvervet, før han visste eller burde vite, at det var kommittenten, som hadde retten til at gjøre fordringen gjældende mot ham.

30 juni.
Nr. 1.

3dje kapitel.

Om handelsagentur.

§ 65. Ved handelsagent (agent) forstaaes i denne lov den, som har i opdrag for en anden (hovedmanden) at virke for avsætning av varer ved at opta kjøpetilbud (ordrer) til hovedmanden eller ved selv at slutte salg i hans navn, og som ikke er ansat i hovedmandens tjeneste, men utøver virksomheten som selvstændig forretningsdrivende og har eget kontor for den.

§ 66. Agenten skal vareta hovedmandens tarv. Han skal underrette ham om forhold, som er av betydning for opdraget. Særlig skal han uten ophold indsende de ordrer, som kan komme i betragtning, og gi hovedmanden underretning om salg, som han har sluttet for dennes regning.

§ 67. Forsømmer agenten sine pligter mot hovedmanden, skal han erstatte den skade som derved voldes denne.

Vil hovedmanden kræve erstatning, skal han gi agenten meddelelse om, at han vil paaberope sig forsømmelsen. Han skal gi meddelelsen uten ugrundet ophold, efterat han har faat underretning fra agenten om, hvorledes denne har forholdt sig. Gjør han ikke det, kan han kun paaberope sig forsømmelsen, hvis agenten har handlet svigagtig, eller hvis han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhet, og denne medfører stor skade for hovedmanden.

§ 68. Agenten har krav paa provision av de salg, som er sluttet av ham eller forøvrig er kommet i stand ved hans medvirkning.

Blir kjøperens forpligtelse ikke opfyldt, har agenten kun krav paa provision, hvis den manglende opfyldelse skyldes hovedmanden eller en hændelse, som denne ikke kan paaberope sig overfor kjøperen. At kjøpesummen ikke blir betalt, fordi hovedmanden er kommet overens med kjøperen om, at salget skal gaa tilbake, eller at kjøperen skal faa henstand med kjøpesummen, har ingen indflydelse paa agentens ret til provision, saafremt han ikke har været enig i, at salget gik tilbake, eller at henstanden blev git.

§ 69. Det, som er bestemt i § 68, andet led, gjælder ogsaa, om kjøpesummen blir delvis betalt. Hvis den provision, som agenten vilde hat krav paa, om hele kjøpesummen var betalt, overstiger det, som mangler i fuld betaling, har han dog ret til det overskytende.

Skal levering ske efterhaanden, og betaling erlægges særskilt for hver levering, kan agenten i ethvert tilfælde forlange provision av de leveringer, som er gaat iorden.

§ 70. Har agenten eneret til, paa en bestemt plads eller

forøvrig indenfor et bestemt omraade, at opta ordrer eller slutte 30 juni. salg for hovedmandens regning, har han krav paa provision Nr. 1. ogsaa av de salg, som uten hans medvirkning sluttet med kjøpere, som hører til hans omraade.

§ 71. Er agenten varig repræsentant for hovedmanden, har han ret til at faa provisionsnota fra hovedmanden ved begyndelsen av hvert kalenderhalvaar for de salg, som er kommet i stand ved agentens medvirkning eller under saadanne forhold, at § 70 kommer til anvendelse.

I provisionsnotaen skal optages alle salg, som i løpet av det sidste kalenderhalvaar er eller burde ha været opfyldt fra hovedmandens side. For hvert salg skal enten godskrives provision eller opgives grunden til, at saa ikke sker. Er der i løpet av samme tid sluttet salg, som først senere skal opfyldes, skal de anføres i provisionsnotaen, uten at provision godskrives. Er grunden til, at provision av et salg ikke godskrives, av forbiggende art, skal salget optages eller anføres paany i den følgende provisionsnota.

Er en provision godskrevet, og viser det sig senere, at agenten ikke har krav paa den, kan hovedmanden i en følgende provisionsnota godskrive sig beløpet.

§ 72. Er agenten ikke varig repræsentant for hovedmanden, har han ret til at faa provisionsnota fra denne for hvert salg, som er kommet i stand ved hans medvirkning. I provisionsnotaen skal anføres den provision, som godskrives agenten, eller, hvis provision ikke godskrives, grunden til dette.

§ 73. Agenten har krav paa særskilt godtgjørelse for utlæg til porto, telegrammer, telefonsamtaler og andre berettigede utgifter, hvis de ikke skal dækkes ved provision eller paa anden maate.

§ 74. Har agenten ifølge opdraget mottat prøver, mønstre eller andet, som tilhører hovedmanden og ikke er bestemt til salg, kan han, forsaavidt hans sikkerhet ellers vilde utsættes for fare, holde det tilbake, indtil hovedmanden betaler det, som agenten har at kræve i anledning av opdraget, eller stiller anden betryggende sikkerhet for kravet.

§ 75. Har agenten varer paa lager til salg for hovedmanden, har han de samme pligter og rettigheter med hensyn til varerne, som handelskommissionæren efter 2det kapitel har med hensyn til gods, som er sendt ham til salg.

§ 76. Bestemmelserne i §§ 46—52 om kommissionsforholdets ophør faar tilsvarende anvendelse i agenturforhold.

§ 77. Agenten kan ikke slutte salg, som binder hovedmanden, hvis han ikke har fuldmagt til det fra denne. Dette gjælder, selv om agenten er varig repræsentant for hovedmanden.

§ 78. Har agenten underrettet hovedmanden om salg,

30 juni. som han har sluttet for dennes regning, og vil hovedmanden Nr. 1. ikke godta salget, fordi agenten har handlet uten fuldmagt eller har overskredet sin fuldmagt, skal han enten selv eller ved agenten gi meddelelse om det til kunden uten ugrundet ophold, efterat han mottok underretningen. Ellers ansees han for at ha godtatt salget.

§ 79. Vil hovedmanden ikke anta en ordre, som er indsendt av hans agent, skal han enten selv eller ved agenten gi meddelelse om det til kunden uten ugrundet ophold, efterat han mottok ordren. Ellers ansees han for at ha antatt ordren.

Dette gjelder dog ikke, hvis det ved forhandlingene mellem agenten og kunden maa ansees betinget, at ordren bortfalder, hvis den ikke uttrykkelig antages.

§ 80. Det, som er bestemt i §§ 78 og 79, faar tilsvarende anvendelse, naar hovedmanden faar underretning fra kunden om, at agenten har sluttet salget eller mottatt ordren, dog saaledes, at meddelelsen maa sendes direkte til kunden.

§ 81. At en ordre er indgit til agenten og av ham indsendt til hovedmanden, er ikke til hinder for, at kunden kalder den tilbake overfor hovedmanden, hvis han vilde ha ret til det, om han hadde indgit ordren direkte til hovedmanden. Dette gjelder dog ikke, hvis andet maa ansees betinget ved forhandlingene mellem agenten og kunden.

§ 82. Naar en handlende, som har forhandlet med en agent om at slutte kjøp for sin bedrift, faar underretning fra hovedmanden om, at denne i henhold til de førte forhandlinger godtar en avtale eller antar en ordre, maa han uten ugrundet ophold gi hovedmanden meddelelse, hvis han vil gjøre gjældende, at han ikke har sluttet avtalen eller indgit ordren, eller at avtalens eller ordrens indhold er et andet end av hovedmanden angitt. Gir han ikke slik meddelelse, uagtet han av underretningen burde ha forstaat, at hovedmanden ansaa avtale sluttet med det indhold, som angives i underretningen, skal avtale av dette indhold ansees for at være kommet i stand, hvis den handlende ikke kan godtgjøre, at dette ikke er tilfældet.

§ 83. Selv om agenten kan slutte salg, som binder hovedmanden, kan han ikke uten fuldmagt fra denne motta betaling for solgte varer eller efter salget gi henstand eller avslag i prisen eller vedta anden forandring i avtalen.

Er hovedmanden ved underretning fra agenten eller kunden blit vidende om, at agenten uberettiget har mottatt betaling for varer, som er solgt ved hans medvirkning eller under saadanne forhold, at § 70 kommer til anvendelse, og vil hovedmanden ikke godta betalingen, maa han uten ugrundet ophold gi meddelelse om det til kunden. Ellers ansees han for at ha godtatt betalingen.

§ 84. Vil kunden gjøre gjældende, at varen har mangler, 30 juni. eller at den er levert for sent, eller vil han forøvrig henvende sig til hovedmanden om opfyldelsen av et sluttet salg, kan henvendelsen rettes til agenten, hvis salget er skedd ved hans medvirkning eller under saadanne forhold, at § 70 kommer til anvendelse. Nr. 1.

Agenten kan ikke træffe nogen avgjørelse i anledning av henvendelsen, hvis han ikke har fuldmagt til det fra hovedmanden. Dette gjælder, selv om han har ret til at binde hovedmanden ved salg.

4de kapitel.

Om handelsreisende.

§ 85. Ved handelsreisende (reisende) forstaaes i denne lov den, som har i opdrag for en handlende (hovedmanden) at reise fra sted til sted og derunder virke for avsetning av varer, som han ikke fører med sig, ved at opta kjøpetilbud (ordrer) til hovedmanden eller ved selv at slutte salg i hans navn.

Er den handelsreisende ansat i hovedmandens tjeneste, kaldes han fast reisende.

§ 86. Den faste reisende ansees for at være ansat med en opsigelsesfrist av tre maaneder.

Han kan ikke uten hovedmandens samtykke paa sine reiser arbeide for salg av andre varer end dennes.

Hvis han lønnes helt eller delvis med provision, faar bestemmelseerne i §§ 68—70 tilsvarende anvendelse.

§ 87. Handelsreisende, som ikke er fast reisende, har de samme pligter og rettigheter overfor hovedmanden som en agent efter §§ 66—74. Bestemmelseerne i §§ 46—52 om kommissionsforholdets ophør faar tilsvarende anvendelse.

§ 88. Den faste reisende kan binde sin hovedmand ved salg.

Andre reisende kan ikke slutte bindende salg uten at ha fuldmagt til det fra hovedmanden. Har hovedmanden forsynt den reisende med slutseddelblanketter, som bærer hovedmandens navn og efter sit indhold maa antages at være bestemt til i utfylt stand at tjene som bevis for, at salg er sluttet for hovedmandens regning, ansees salg, som slutes av den reisende under utfyllelse av en saadan blanket, som skedd i henhold til fuldmagt.

§ 89. Har den reisende underrettet hovedmanden om et sluttet salg eller en mottatt ordre, og vil hovedmanden ikke godta salget eller anta ordren, faar bestemmelseerne i §§ 78 og 79 om hovedmandens pligt til at gi meddelelse tilsvarende an-

30 juni. vendelse, dog saaledes, at meddelelsen maa gives direkte til Nr. 1. kunden.

Det samme gjælder, hvis hovedmanden faar underretning fra kunden om, at den reisende har sluttet salget eller mottat ordren.

§ 90. Det, som er bestemt i § 81, faar tilsvarende anvendelse, naar en kunde vil kalde tilbage en ordre, han har indsendt gennem en handelsreisende.

Det, som er bestemt i § 82, faar tilsvarende anvendelse, naar en handlende, som har forhandlet med en reisende om kjøp for sin bedrift, faar underretning fra hovedmanden om, at denne godtar en avtale eller antar en ordre.

§ 91. En handelsreisende kan ikke uten fuldmagt fra hovedmanden motta betaling for solgte varer eller efter salget gi henstand eller avslag i prisen eller vedta anden forandring i avtalen. Den faste reisende kan dog under sine forretningsreiser motta betaling, naar han opholder sig paa kundens plads eller paa et andet sted, hvor kunden søker ham, medmindre hovedmanden i slutsedlen eller ved forhaandsmeddelelse til kunderne har betinget sig anden betalingsmaate.

Er hovedmanden ved underretning fra den reisende eller kunden blit vidende om, at den reisende uberettiget har mottat betaling for varer, som er solgt ved hans medvirkning eller under saadanne forhold, at § 70 kommer til anvendelse, og vil han ikke godta betalingen, maa han uten ugrundet ophold gi meddelelse om det til kunden. Ellers ansees han for at ha godtat betalingen.

§ 92. Vil kunden gjøre gjældende, at varen har mangler, eller at den er levert for sent, eller vil han forøvrig henvende sig til hovedmanden om opfyldelsen av et sluttet salg, kan henvendelsen rettes til den reisende, hvis denne opholder sig paa kundens plads. Er den reisende ikke fast reisende, gjælder dette dog kun, naar salget er skedd ved hans medvirkning eller under saadanne forhold, at § 70 kommer til anvendelse.

Den reisende kan ikke træffe nogen avgjørelse i anledning av henvendelsen, hvis han ikke har fuldmagt til det fra hovedmanden. Dette gjælder, selv om han har ret til at binde denne ved salg.

§ 93. De regler, som efter dette kapitel gjælder om den faste handelsreisende, faar tilsvarende anvendelse paa den, som ellers er ansat i en handlendes tjeneste, og som har i oppdrag at besøke kunder paa den plads, hvor den handlende driver sin forretning, og derunder virke for avsetning av varer, som han ikke fører med sig, ved at opta kjøpetilbud (ordrer) til den handlende eller ved selv at slutte salg i hans navn. Dog kan han ikke uten særskilt fuldmagt fra den handlende motta betaling for solgte varer.

De regler, som efter dette kapitel gjælder om den handels- 30 juni.
reisende, som ikke er fast reisende, faar tilsvarende anvendelse Nr. 1.
paa den, som driver saadan virksomhet som i første led nævnt
uten at være ansat i den handlendes tjeneste.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juni 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Lov

om midlertidig tillæg til lodspengene.

30 juni.
Nr. 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 30 juni
1916 saalydende:

I.

I aaret 1 juli 1916 til 1 juli 1917 skal lodspenger, som
beregnes av lodspligtige fartøier efter taksttabellene i lov om
lodsvæsenet av 26 mai 1899, erlægges med et tillæg av 15 pct.

Av tillægget dannes et fond, hvorav der utbetales dyrtids-
tillæg til lodser efter nærmere bestemmelse av Kongen eller
den, han dertil bemyndiger.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 30 juni 1916.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

30 juni.

Kongelig resolution

av 30 juni.

Samtidig med sanktion av foranstaaende lov nr. 2 er Forsvarsdepartementet bemyndiget til at træffe de forføininger, som er nødvendige til lovens gjennemførelse.

30 juni.

Kongelig kundgjørelse

om avgifter ved utførsel av fisk og fiskevarer,
som tilhører utlændinger.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 28 juni 1916 fattet følgende beslutning:

I.

For budgетterminen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 blir overensstemmende med lov av 14 mars 1916 om avgifter ved utførsel av fisk og fiskevarer, som tilhører utlændinger, at indkræve avgifter hos de mellemmænd, som melder til utførsel fisk eller fiskevarer, som er indkjøpt her i riket av eller for regning av personer, som er bosat i utlandet, eller utenlandske selskaper efter følgende satser:

Fersk fisk undtagen steinbit og blaaerveite	kr. 1,50	pr. 100 kg.
Saltet fisk (ogsaa letsaltet) undtagen steinbit og blaaerveite	» 1,25	» 100 »
Klipfisk	» 1,00	» 100 »
Tørfisk	» 1,50	» 100 »
Rogn, fersk, iset	» 2,00	» hl.
Rogn, saltet	» 2,00	» »
Levertran, alle sorter	» 2,00	» 100 kg.
Lever, raa	» 2,00	» 100 »
Saltet sild (ogsaa letsaltet)	» 1,50	» tønne.
Letsaltet sild, som utføres i kasser	» 1,00	» hl.
Fersk sild, al slags	» 1,00	» »
Saltet brisling og musse	» 2,50	» tønne.
Ansjos og krydret sild	» 5,00	» »
Fersk makrel	» 1,00	» hl.
Saltet makrel	» 3,00	» tønne.

II.

Kongen kan nedsætte eller ganske ophæve alle i post I nævnte avgifter eller enkelte av dem.

III.

30 juni.

Denne beslutning træder i kraft 1 juli 1916.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 30 juni 1916.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig kundgjørelse

30 juni.

om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen i budgетtermiinen 1 juli 1916 til 30 juni 1917.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 28 d. m. fattet følgende beslutning:

Post 1.

I budgетtermiinen 1 juli 1916 til 30 juni 1917 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tillægslove av 11 april 1885 § 8, kfr. § 8 i lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1 og 9 juni 1916 nr. 4 § 1 omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre love, som pligter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. av veksler:

kr. 0,10 naar paalydendet er		indtil kr. 200	
- 0,20	—»—	over kr. 200	— - 400
- 0,30	—»—	— - 400	— - 600
- 0,40	—»—	— - 600	— - 800
- 0,50	—»—	— - 800	— - 1000
- 0,60	—»—	— - 1000	— - 1200
- 0,70	—»—	— - 1200	— - 1400
- 0,80	—»—	— - 1400	— - 1600
- 0,90	—»—	— - 1600	— - 1800
- 1,00	—»—	— - 1800	— - 2000

og, naar paalydendet er større, kr. 0,50 yderligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

- 30 juni. b. av vekselobligationer, hvis paalydende beløb er over kr. 5000:
 kr. 3,00 naar paalydendet er indtil kr. 6000
 - 3,50 —»— over kr. 6000 — - 7000
 og, naar paalydendet er større, kr. 0,50 yderligere for hvert 1000 kroner eller del derav;
- c. av firmaanmeldelse fra indenlandsk aktieselskab eller kommanditaktieselskab: kr. 1,00 for hver 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;
- d. av forsikringskontrakter (policer):
1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstande, derunder skibe, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtages mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:
 kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder paa, naar den gjælder en bestemt transport eller reise eller en tid av indtil 6 maaneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder paa;
 2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:
 kr. 0,10 av hver kontrakt;
- e. av dokumenter angaaende overdragelse av fast eiendom eller bruksret over fast eiendom eller staaende ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som pligter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tarif for stempelpapir:

Nr.		1 til 50 øre for dokument med		paalydende		
				av indtil	50 kr.	
-	2 -	1 kr.	av over	50 -	indtil	100 kr.
-	3 -	1,50 -	— —	100 -	—	150 -
-	4 -	2,50 -	— —	150 -	—	250 -
-	5 -	5 -	— —	250 -	—	500 -
-	6 -	10 -	— —	500 -	—	1 000 -
-	7 -	15 -	— —	1 000 -	—	1 500 -
-	8 -	20 -	— —	1 500 -	—	2 000 -
-	9 -	25 -	— —	2 000 -	—	2 500 -
-	10 -	30 -	— —	2 500 -	—	3 000 -

Nr. 11 til 35 kr. for dokument med
paalydende

30 juni.

		av	over	3 000 kr.	indtil	3 500 kr.
-	12 - 40	—	—	3 500	—	4 000
-	13 - 45	—	—	4 000	—	4 500
-	14 - 50	—	—	4 500	—	5 000
-	15 - 55	—	—	5 000	—	5 500
-	16 - 60	—	—	5 500	—	6 000
-	17 - 65	—	—	6 000	—	6 500
-	18 - 70	—	—	6 500	—	7 000
-	19 - 75	—	—	7 000	—	7 500
-	20 - 80	—	—	7 500	—	8 000
-	21 - 85	—	—	8 000	—	8 500
-	22 - 90	—	—	8 500	—	9 000
-	23 - 95	—	—	9 000	—	9 500
-	24 - 100	—	—	9 500	—	10 000
-	25 - 110	—	—	10 000	—	11 000
-	26 - 120	—	—	11 000	—	12 000
-	27 - 130	—	—	12 000	—	13 000
-	28 - 140	—	—	13 000	—	14 000
-	29 - 150	—	—	14 000	—	15 000
-	30 - 160	—	—	15 000	—	16 000
-	31 - 170	—	—	16 000	—	17 000
-	32 - 180	—	—	17 000	—	18 000
-	33 - 190	—	—	18 000	—	19 000
-	34 - 200	—	—	19 000	—	20 000
-	35 - 215	—	—	20 000	—	21 500
-	36 - 230	—	—	21 500	—	23 000
-	37 - 245	—	—	23 000	—	24 500
-	38 - 260	—	—	24 500	—	26 000
-	39 - 275	—	—	26 000	—	27 500
-	40 - 290	—	—	27 500	—	29 000
-	41 - 305	—	—	29 000	—	30 500
-	42 - 320	—	—	30 500	—	32 000
-	43 - 340	—	—	32 000	—	34 000
-	44 - 360	—	—	34 000	—	36 000
-	45 - 380	—	—	36 000	—	38 000
-	46 - 400	—	—	38 000	—	40 000
-	47 - 420	—	—	40 000	—	42 000
-	48 - 440	—	—	42 000	—	44 000
-	49 - 465	—	—	44 000	—	46 500
-	50 - 490	—	—	46 500	—	49 000
-	51 - 515	—	—	49 000	—	51 500
-	52 - 540	—	—	51 500	—	54 000
-	53 - 570	—	—	54 000	—	57 000
-	54 - 600	—	—	57 000	—	60 000

30 juni. Nr. 55 til		630 kr. for dokument med		paalydende		60 000 kr. indtil	63 000 kr.
		av	over				
-	56 - 660 -	—	—	63 000	-	—	66 000 -
-	57 - 695 -	—	—	66 000	-	—	69 500 -
-	58 - 730 -	—	—	69 500	-	—	73 000 -
-	59 - 765 -	—	—	73 000	-	—	76 500 -
-	60 - 800 -	—	—	76 500	-	—	80 000 -
-	61 - 840 -	—	—	80 000	-	—	84 000 -
-	62 - 880 -	—	—	84 000	-	—	88 000 -
-	63 - 920 -	—	—	88 000	-	—	92 000 -
-	64 - 960 -	—	—	92 000	-	—	96 000 -
-	65 - 1 000 -	—	—	96 000	-	—	100 000 -
-	66 - 1 060 -	—	—	100 000	-	—	106 000 -
-	67 - 1 120 -	—	—	106 000	-	—	112 000 -
-	68 - 1 180 -	—	—	112 000	-	—	118 000 -
-	69 - 1 240 -	—	—	118 000	-	—	124 000 -
-	70 - 1 300 -	—	—	124 000	-	—	130 000 -
-	71 - 1 360 -	—	—	130 000	-	—	136 000 -
-	72 - 1 420 -	—	—	136 000	-	—	142 000 -
-	73 - 1 480 -	—	—	142 000	-	—	148 000 -
-	74 - 1 540 -	—	—	148 000	-	—	154 000 -
-	75 - 1 600 -	—	—	154 000	-	—	160 000 -
-	76 - 1 680 -	—	—	160 000	-	—	168 000 -
-	77 - 1 760 -	—	—	168 000	-	—	176 000 -
-	78 - 1 840 -	—	—	176 000	-	—	184 000 -
-	79 - 1 920 -	—	—	184 000	-	—	192 000 -
-	80 - 2 000 -	—	—	192 000	-	—	200 000 -
-	81 - 2 100 -	—	—	200 000	-	—	210 000 -
-	82 - 2 200 -	—	—	210 000	-	—	220 000 -
-	83 - 2 300 -	—	—	220 000	-	—	230 000 -
-	84 - 2 400 -	—	—	230 000	-	—	240 000 -
-	85 - 2 500 -	—	—	240 000	-	—	250 000 -
-	86 - 2 600 -	—	—	250 000	-	—	260 000 -
-	87 - 2 700 -	—	—	260 000	-	—	270 000 -
-	88 - 2 800 -	—	—	270 000	-	—	280 000 -
-	89 - 2 900 -	—	—	280 000	-	—	290 000 -
-	90 - 3 000 -	—	—	290 000	-	—	300 000 -
-	91 - 3 100 -	—	—	300 000	-	—	310 000 -
-	92 - 3 250 -	—	—	310 000	-	—	325 000 -
-	93 - 3 400 -	—	—	325 000	-	—	340 000 -
-	94 - 3 550 -	—	—	340 000	-	—	355 000 -
-	95 - 3 700 -	—	—	355 000	-	—	370 000 -
-	96 - 3 850 -	—	—	370 000	-	—	385 000 -
-	97 - 4 000 -	—	—	385 000	-	—	400 000 -
-	98 - 4 200 -	—	—	400 000	-	—	420 000 -

Nr. 99 til 4 400 kr. for dokument med

30 juni.

paalydende

	av	over	420 000 kr.	indtil	440 000 kr.
100 - 4 650 -	—	—	440 000 -	—	465 000 -
101 - 4 900 -	—	—	465 000 -	—	490 000 -
102 - 5 150 -	—	—	490 000 -	—	515 000 -
103 - 5 400 -	—	—	515 000 -	—	540 000 -
104 - 5 700 -	—	—	540 000 -	—	570 000 -
105 - 6 000 -	—	—	570 000 -	—	600 000 -
106 - 6 300 -	—	—	600 000 -	—	630 000 -
107 - 6 600 -	—	—	630 000 -	—	660 000 -
108 - 6 950 -	—	—	660 000 -	—	695 000 -
109 - 7 300 -	—	—	695 000 -	—	730 000 -
110 - 7 650 -	—	—	730 000 -	—	765 000 -
111 - 8 000 -	—	—	765 000 -	—	800 000 -
112 - 8 400 -	—	—	800 000 -	—	840 000 -
113 - 8 800 -	—	—	840 000 -	—	880 000 -
114 - 9 200 -	—	—	880 000 -	—	920 000 -
115 - 9 600 -	—	—	920 000 -	—	960 000 -
116 - 10 000 -	—	—	960 000 -	—	1 000 000 -
117 - 10 500 -	—	—	1 000 000 -	—	1 050 000 -
118 - 11 000 -	—	—	1 050 000 -	—	1 100 000 -

og saa fremdeles kr. 500,00 for hvert antal av kr. 50 000,00, som summen er høiere end kr. 1 100 000,00.

f. av slutsedler ved omsætning fra den tid, Kongen bestemmer:

1. av aktier:

kr. 0,10 naar paalydendet er	indtil kr. 100
- 0,20 — over kr. 100	— . 200
- 0,30 — — . 200	— . 300
- 0,40 — — . 300	— . 400
- 0,50 — — . 400	— . 500
- 1,00 — — . 500	— . 1000
- 1,50 — — . 1000	— . 1500
- 2,00 — — . 1500	— . 2000
- 2,50 — — . 2000	— . 2500
- 3,00 — — . 2500	— . 3000

og, naar paalydendet er større, kr. 1,00 yderligere for hvert kr. 1000,00 eller del derav.

2. av obligationer:

kr. 0,05 naar paalydendet er	indtil kr. 100
- 0,10 — over kr. 100	— . 200
- 0,15 — — . 200	— . 300
- 0,20 — — . 300	— . 400
- 0,25 — — . 400	— . 500
- 0,50 — — . 500	— . 1000

30 juni.	kr. 0,75	naar	paalydendet	er	over	kr. 1000	indtil	kr. 1500
	- 1,00	—	—	—	- 1500	—	- 2000	
	- 1,25	—	—	—	- 2000	—	- 2500	
	- 1,50	—	—	—	- 2500	—	- 3000	
	og, naar paalydendet er større, kr. 0,50 yderligere for hvert kr. 1000,00 eller del derav.							

Post 2.

I samme budgettermin erlægges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 0,70 for hvert spil.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse, idet den i beslutningens post 1 litra f fastsatte stempelavgift av slutsedler ved omsætning av aktier og obligationer bestemmes at skulle svares fra og med 20 juli d. a.

Git paa Kristiania slot den 30 juni 1916.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

30 juni.

Kongelig kundgjørelse

om midlertidig avgift til statskassen av skibstonnage for budgetterminen 1916—17.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 22 juni d. a. fattet følgende beslutning:

I budgetaaret 1916—17 skal der overensstemmende med lov av 23 februar 1916 om midlertidig avgift av skibstonnage til statskassen svares følgende avgift av saadan tonnage:

1. for dampfartøier — de i post 2 omhandlede fartøier undtat — kr. 1,50 pr. ton pr. maaned.
2. for dampfartøier, som gaar i fast rute- eller linjefart mellem Norge og utlandet, og som eies av vedkommende selskap eller rederi, kr. 1,00 pr. ton pr. maaned.

3. for seilfartøier kr. 0,50 pr. ton pr. maaned. 30 juni.
Avgiften kan av Kongen helt eller delvis midlertidig ned-
sættes eller ophæves.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 30 juni 1916.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

30 juni.

av 30 juni.

Den av Vannelvens herredsstyre i møter den 13 december f. a. og 17 januar samt 17 april d. a. fastsatte vedtægt for lukning av utsalgssteder i Vannelvens herred, Romsdals amt, stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913, som gjældende indtil videre, — dog med nogen forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

Alle utsalgssteder i herredet lukkes alle hverdage kl. 8 aften til kl. 7 morgen.

Herfra undtat tidsrummet fra og med 15 juni til og med 30 august.

Jul- og nytaarsaften stænges utsalgsstedene kl. 6 aften.

Alle søn- og helligdage stænges utsalgsstedene hele dagen samt 17 mai fra kl. 12 middag.

Handlende, som er kommet ind i utsalgsstedene før luknings-
tid, kan bli ekspedert.

Brudd paa disse vedtægter paatales og straffes, jfr. straffe-
lovens § 339, 2.

Vedtægten træder i kraft 1 august d. a.

30 juni.

Kongelig resolution

av 30 juni.

Nr. 12 paa den fortegnelse, som er fastsat ved kongelig resolution av 3 juni 1913 i henhold til § 29 i fabriktilsynsloven av 10 september 1909, jfr. nu § 18 i lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter, skal herefter lyde saaledes:

»Cellulosefabrikker, forsaavidt angaar disses kokehus og fyrhus. Sulfittfabrikkenes syrehus og lukkede massekummer, hvor massen lempes ved haandkraft, og sodahus i sulfatfabrikker.«

30 juni.

Kongelig resolution

av 30 juni.

1. Medicinaldirektøren bemyndiges til indtil videre at la medicinaltakstens grundpris for atropinsalte utregne paa grundlag av en avanse for apotekerne av 50 % istedenfor 100 %.
 2. Denne bemyndigelse blir gjældende, saalænge indkjøpsprisen paa atropinsalte overstiger kr. 30,00 pr. 10 gram.
-

30 juni.

Kongelig resolution

av 30 juni.

- I. Landbruksdepartementet bemyndiges til indtil videre at træffe forføininger til salg av rug og hvete samt derav fremstillet sammalt mel til nedsat pris.
 - II. a. I medhold av § 3 i lov av 30 juli 1915 om utmaling av brødkorn og brødbakning m. v. bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at anvende til dyreføde det korn og mel, som i henhold til Stortingets beslutning av 7 juni 1916 ved foranstaltning av Statens Provianteringskommission sælges til nedsat pris.
 - b. Overtrædelse av denne bestemmelse er belagt med straf.
 - III. Bestemmelserne træder i kraft straks.
-

Kongelig resolution

30 juni.

av 30 juni.

I henhold til lov om foranstaltninger mot smitsomme husdyrsygdomme av 14 juli 1894 § 17 bestemmes, at plakater av 12 mai 1916 angaaende forbud mot indførsel av levende storfæ, faar og gjeter fra Sverige ophæves, og at de i henhold til plakater av 16 juli 1907, kfr. plakater av 14 mai 1915, tidligere gjældende bestemmelser om indførsel av disse husdyr fra Sverige igjen straks træder i kraft, dog saaledes, at punkt II, 5, indtil videre skal lyde saaledes:

- »5. Det kvæg, der agtes solgt som livdyr, skal opstaldes i særskilt avdeling paa det kommunale fjøs i 8 døgn og i denne tid undersøkes med tuberkulin.«

Kongelig resolution

30 juni.

av 30 juni.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bufæ ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2det punktum, meddeles approbation paa de av Snertingdalens herredsstyre i Kristians amt, Slemdals herredsstyre i Bratsbergs amt, Søgne herredsstyre i Lister og Mandals amt, Hjelmelands herredsstyre i Stavanger amt, Skaaneviks herredsstyre i Søndre Bergenhus amt, Soknedalens herredsstyre i Søndre Trondhjems amt, Søkkelvans og Ulvundeidets herredsstyrer i Romsdals amt, Lødingens og Alstahaugs herredsstyrer i Nordlands amt henholdsvis under 3 juni, 20 mai, 3 juni, 23 mai, 25 april, 29, 1, 10 og 4 mai samt 29 april 1916 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred paatræffes uten ledsager i beitestrækning i den tid, bufæ beiter, kan saavel grundeier som bufæets eier eller besidder og enhver i strækningen havneberettiget straks la dræpe paa stedet eller, inden 3 maaneder, kræve dræpt ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolution

30 juni.

av 30 juni.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhyvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede

30 juni.

Forsvarsdepartementet bemyndiges til at utfærdige de øvrige bestemmelser, som paa grund av foranstaaende punkt er nødvendige eller ønskelige.

Nærværende bestemmelser træder straks i kraft.

Kongelig resolution

Kongelig resolution

Utgiver: Byraachef Young.